

*Tillbakablickar,
en artikelserie
sammanställd av
Calle Sahlquist*

Huru man skall spela riktigt dåligt

Ur Viktor Hugo Setterbergs arkiv från början av 1900-talet.

Först och främst laga så att ni kommer att sitta uppe mycket länge kvällen förut och ju mer rökuppfylld luften är desto bättre. Drick mycket champagne och något grön chartreuse, sedan då och då några whiskey-groggar och till slut en crème de mente. Stig så upp följande morgon med dåligt humör och intag stark frukost af stekt njure och fet skinka nedsköljd med starkt te samt en myckenhet smör och bröd med marmelad ovanpå några hårdkokta ägg. Så omedelbart därpå en mycket stark cigarr. Viktigt är att ni skall springa för att hinna med tåget (till Hovås, red.anm.) liksom att ni skall hava en stor säck med klubbor att bära på. Medtag en ny driver, vars handtag är för smalt för eder. Även är bra att dagen förut låna en illa balanserad Mashie och att glömma medtaga eder favoritklubba. Under det ni begiver eder till första utslagsplatsen bör ni inlåta eder uti en häftig dispyt med eder motspelare rörande det handicap han bör giva eder, liksom även börja en livlig konversation om diverse saker

just då ni upplägger bollen. Olämpligt är ej heller att låta klubbärare stå tätt bakom eder så att, då ni skall göra edert driverslag ni får känslan af att om ni för klubban tillräckligt bakåt ni kommer att slå honom i huvudet. Skulle edert driverslag vara betydligt kortare än eder motspelares, bör ni häftigt forcera och resultatet bliver intressant. Om ni händelsevis gör ett felslag blir då rosenrasande och kasta klubban i vredesmod långt ifrån eder (ingen dålig plan är att bryta av den mot knät och om en damm finnes i närheten kasta bitarna däri) samt uttala häftigt eder missbelåtenhet med allt som kommer i eder väg. Skulle eder motspelare få försprång med några hål, sök då att utdriva honom och spela nervöst. Skulle ni då och då göra ett dåligt slag, så rådfråga eder klubbärare och ändra edert spelsätt därefter och resultatet bliver överraskande. Om ni vid fjortonde hålet står ett par hål upp, sök då ej listigt att endast halvera de följande hålen. Försök däremot att spela briljant, även om ni vid sjuttonde hålet finner att ni står lika.

Tänk alltid på edert rekord för

banan och försök spela i hål med ett slag med den påföljd, att ni därtill använder fyra. Ingen dålig plan är att mäta så länge efter bollen, utan att röra eder, att ni till slut ej är säker på om den icke förvandlats till en ko eller en krokodil. Detta åstadkommer en slags hypnotisk paralyse, som är mycket fördelaktigt. Sök alltid att få ett par långsamma spelare framför eder och ett par snabba spelare bakom eder, som ständigt ropa – klart!? Då ni spelar ett kort mashieslag rikta då ena ögat på bollen och det andra på hålet. Om ni tappar eder boll i början

af spelet så låt eder caddie söka efter densamme och bär eder tunga klubbsäck själv, ni påträffar nog caddien när ni spelar till det adertonde hålet och han har då troligen icke funnit bollen, som antagligen var en ny "Kite". Slutligen är det en ganska god idé att taga eder hustru eller eder svägerska med eder runt banan under en viktig tävling. Båda skola utan tvivel lyckas förstöra edert spel, men ni kan också göra dem helt och hållet ansvariga för varje dåligt slag.

*Calle Sahlquist
Källa GGK:s arkiv*

När banan låg vid Sandviken.